

Že klije

Iz Lukovega evangelija 2,1-20

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Ko so angeli šli od njih v nebo, so pastirji govorili drug drugemu: »Pojdimo torej v Betlehem in pogledjmo to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod!« Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli. Ko so to videli, so povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. In vsi, ki so slišali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji. Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu. In pastirji so se vrnili ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo rečeno.

... da bi skrbel za kal novega življenja, njegovo Besedo v tebi, družini, bratstvu ...

☪ Zgodba čisto vsakega izmed nas je del največjega obdobja zgodovine človeštva. Rodimo se v nekem zgodovinskem trenutku, in to ne po naključju, ampak po Božji previdnosti. In čeprav se zdi, da so veliki dogodki tisti, ki imajo ključno vlogo, pa v Lukovem evangeliju majhen dogodek – rojstvo hebrejskega otroka – da pomen velikemu: imperialistični politiki cesarja Avgusta. In cesar preračunava. Računa, da bi preračunal nekaj pred svetom in pred sodbo zgodovine. V odnosu do Betlehema to preračunavanje postane zakrament nekega drugega popisa – tistega, ki ga bo Oče opravil ob koncu časov. Vsakega bo poklical po imenu, da bi se prepričal, da so se vsi, prav vsi njegovi otroci vrnili domov.

☪ Premaknemo se, ker pripadamo drug drugemu. Jožef je pripadal Davidovemu rodu in je v Betlehemu ponovno srečal obraze, ki so njegovi predniki. Tja pripelje svojo ženo, kateri zdaj bolj kot katerokoli drugo bitje pripada on. Današnji mediji bi poročali o ponovni družinski združitvi. Ostati skupaj, da bi delila veselje nad rojstvom sina, da bi ga predstavila staršem. Radostno naključje, ki ga je – se zdi – podpirala takratna politika. A današnja politika je drugačna – če si migrant, tvegaš, da boš spet poslan v pekel, iz katerega si prišel. Evropa, ki temelji na pravicah, z veseljem zamiži pred kršenjem najbolj temeljnih pravil družbe. Ni pomembno, če je tu kdo, ki te čaka, da bi s teboj delil sanje o boljšem življenju. Kako se upreti kulturi zavračanja, branjenja privilegijev in brezbržnosti?

☪ Če je po eni strani Jožefova naloga vodenje te majhne karavane od Nazareta di Betlehema, pa je po drugi Marijino duhovniško dejanje to, da povije Sina in ga položi v jasli. V njej je duhovništvo že prerokba, je napoved tistega dejanja, ki bo ovilo v mrtvaški prt

Bratstvo Evangelii Gaudium – Fraternità Evangelii Gaudium 2022/6

Križanega in ga položilo v grob. Za Marijo je božič že prerokba velike noči. Evangelist Luka opiše Jezusovo rojstvo po scenariju velike noči. Prva krščanska skupnost je slutila, da je oznanilo Kristusove smrti in vstajenja skrito v vsakem Kristusovem dejanju in besedi, tako kot se skrivnost te ljubezni, ki je močnejša od smrti, skriva na straneh našega življenjskega obstoja. Vera je dar oči, sposobnih videti, da je v gubah zgodovine vedno prostor za ljubezen, ki je večja.

∪ Angel poišče pastirje čred. Govori z njimi in jih ovije v luč, zakaj Besedo, ki prihaja, lahko dojamemo samo tisti, ki imajo srce in oči za lastne ovčke – vedno so v pripravljenosti, budni, pripravljeni šteti in hitro prepoznati to, kar je jim je bilo zaupano v varstvo. Pastirji so zmožni opaziti tudi, če v čredi manjka samo ena ovca. Zakaj za tistega, ki ljubi, *čreda* ne pomeni množice. Za pastirja ima vsaka ovca nepredstavljivo vrednost. Vsaka je dragocena v njegovih očeh in za sleherni je pripravljen tvegati življenje. Bog išče take čistilce (prim. Jn 4,23) in ti v očeh ljudi niso bili popolni, kakor tudi pastirji, ki so tekli pogledat Jezusa v jasliah, niso bili. Marija se še enkrat pokaže kot mojstrica razločevanja. V svojem srcu shrani angelove besede (*in se bo imenoval Sin Najvišjega, Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida*) – jih naredi konkretne ter osupne revne in razbojnike, ki so hiteli počastiti Kralja Kraljev. Kako lahko Bog uresniči svoje obljube o veličini s tako revno snovjo? To nam lahko razodene le Sveti Duh, ki ga je bila Marija do zvrhane mere polna.